

GLORIA

#2

NOVEMBER 2019
ISSN 2596-9773

DARKNESS
LIFE
HATEFULNESS

DUK

Tag godt imod andet nummer af "Gloria".

Vi har i redaktionen votet os ud i et nummer uden tema. Vi fortsætter med gamle kendinge som "Præsten prædiker" og "Mød en DUKer". Vi introducerer denne gang en ny serie artikler der kommet til at hedde "Afladsbrevet" (s.10)!

Den handler om myter og fordomme om den katolske Kirke. Der er også inspiration til hvad du kan lave i adventen (s. 42) og noget om at udleve sin katolske tro i hverdagen (s. 24).

Vintertid er hyggetid. Derfor er mit forslag: lav en stor kop af en varm yndlingsdrik, læg dig på sofaen med et varmt tæppe og se hvad der foregår i

Gloria #2

PS: Jeg har fået æren af at overtage redaktørposten fra Lea. Tusind tak til Lea for de mange blade du har været med til at lave og din store indsats!

KH ZOFIA

REDAKTIONEN:

Zofia Zelazny (redaktør)
Nicoline M. Olden-Jørgensen (layout)
Lea Uhloft Noval
Peter-Andreas Munk-Nielsen
Asta Kløve Kranich Wiuff
Lucie Møller-Jørgensen
Catherine Uyen Pham
Christopher Nybro Bonde

Medlemmer af DUK inden for målgruppen (5-30år) får bladet gratis. Andre kan tegne abonnement.

Vi tager gerne imod artikler og forslag. Synspunkter fremsat i bladet står for skribentens egen regning.

Gloria udgives af:

DANMARKS
UNGE
KATOLIKKER

HVEM ER DUK?

Danmarks Unge Katolikker er bispedømmets officielle børne- og ungdomsorganisation. DUK arbejder som forening og laver hvert år mange lejre og aktiviteter for børn og unge mellem 0 - 30 år. DUK er en landsorganisation med lokalforeninger over hele landet og ca. 2000 medlemmer og 150-200 frivillige.

Læs mere på DUK.DK

følg & post!

#dukativ

DUK's SEKRETARIAT:

Sankt Kjelds Gade 3
2100 Kbh Ø
tlf: 39202079, 9.00-15.00

DUK's HOVEDBESTYRELSE:

Christopher Nybro Bonde (formand)
Lea Noval (næstformand)
Michael Rangel Pedersen
Peter Mai
Laura Giraldi
Martha Kristina Gomes Ryom
Tri Nguyen (supp.)
Klara Møller-Jørgensen (supp.)

4 **Interview**
med Lille Søster Johanne Marie

8 **Kirkeskat**
hvorfor og hvordan?

10 **Afladsbrevet**
hvad var afladsbreve egentlig?

12 **Afrikas perle**
med Caritas' brobygger i Uganda

16 **Ministrantweekend**
reportage og VoxPop

22 **Bibelen Rundt**
om kirkeåret

24 **VoxPop**
om at udleve sin katolske tro

26 **Efterårslejr**
... anderledes i år!

30 **Katolske familier**
ægteskab med en ikke-troende

34 **Idéer til katekesen**
Kend din kirke

Præsten Prædiker
om kirkeåret

Mød en DUK'er
lær Jakobine at kende

Advents-challenge
udfordr dig selv denne advent

Krea Hjørnet
lav din egen Freddy Edderkop

Børnehistorie
uddrag af Freddy Edderkop

TIP en 13'er
test din viden

Tegning
til farvelægning

Katolske jokes
grin med Gud!

38

41

42

44

46

50

52

53

UNGE

Download
ISSUU APP
og følg duk.dk
for at læse Gloria
online!

**Interview
med
Lille Søster
Johanne Marie**

En kold eftermiddag i oktober mødte Gloria Sr. Johanne Marie på sin bopæl på Vesterbro i København.

Her mødtes vi til en snak om hendes liv, og den gerning hun er blevet kaldet til at udføre.

Midt på Vesterbro ligger Jesus Små Søstres kommunitet, hvor der bor 4 søstre. Da jeg kommer ind ad døren skal Sr. Johanne Maries medsøstre til at gå, de skal over til Jesu Hjerter Kirke som kun ligger et stenkast fra deres hjem. Lejligheden er hyggelig og bærer præg af at her bor 4 katolske søstre. Samme aften ventede de gæster, så der dufter af mad og hjemlig hygge i lejligheden. Vi kommer ind i en stue, Sr. Johanne Marie tænder et stearinlys der står på det lille bor, hvor vi den efterfølgende time skal tale sammen.

Vores samtale starter med fortællingen om hendes barndom.

Med en far der var katolik og en mor der efter deres bryllup konverterede til den katolske kirke, må Sr. Johanne Marie siges at være ud at en katolsk familie. Med sine 4 søskende, mor og far boede hun på et børnehjem. Et børnehjem hvor hendes far arbejdede. At bo de første 4-5 år at sit liv på et børnehjem har haft stor indflydelse på Sr. Johanne Maries valg i livet. "Der var mange børn om mine forældre, vi levede sammen som en kæmpe stor familie, vi var mange om bordet". I sit 5. leveår flyttede hele familien til Silkeborg og løste

derfor sognebånd til Vor Frue Kirke. **Denne lille menighed** blev Sr. Johanne Maries kontakt med den katolske kirke, ud over det katolske hjem hun kom fra. På dette tidspunkt (60'erne og 70'erne) var troen, noget man praktiserede i hjemmet. Når ikke man gik på katolsk skole var troen i hjemmet og kirken. På dette tidspunkt havde Jesus Små Søstre et kommunitet ved Ømborgen og de hørte derfor også til Vor Frue Kirke i Silkeborg. Her var det første gang hun stiftede bekendtskab med ordenen Jesus Små Søstre.

På trods af at Jesus Små Søstre kom i samme menighed var det ikke indlysende at det var den vej Sr. Johanne Marie ville gå. I første omgang ville hun gerne flytte ned til Abbe Pierres klunser men det synes hendes forældre var for langt væk, så kompromisset blev England.

Efter 10. klasse rejste Sr. Johanne Marie til England og denne rejse havde store følger for resten af hendes liv. Hendes forældre havde kontakt til et kommunitet af Jesus Små Søstre som Johanne Marie skulle bo ved. Det der på dette tidspunkt interesserede Sr. Johanne Marie var hvad der blev gjort for Londons fattige, forholdet mellem rig og fattig, og om hvordan man kan skabe en retfærdig verden meget mere end selve trosspørgsmålet.

Hovedformålet med denne rejse var at arbejde som ufaglært på et hospice der var drevet af nogle irske søstre. At arbejde som 17 årig, på et hospice for de fattigste i London, på afdelingen med de allersvageste og mest syge var for Sr. Johanne Marie et overvældende arbejde og på mange måder også voldsomt – men på den anden side var det også spændende fordi alting kommer i et særligt lys, hvor man stiller spørgsmål og kan snakke om mange forskellige ting.

På dette tidspunkt var ungdommen meget politisk engageret, der var mange spørgsmål og socialstatus, krig og fred og meget mere der skulle besvares. Derfor var Sr. Johanne Marie meget overrasket over at det ikke var de unge politisk engagerede der var klar til at ændre verden, eller stod med de fattige, udsatte og syge. Men til gengæld var det de troende mennesker der engagerede sig for andre. ”Dette blev et udgangspunkt for mig, hvad er det der driver dem, hvordan kan det være at troende mennesker engagerer sig der? Dette diskuterede jeg meget med en ung polsk præst jeg passede, på hospitalet.”

Her tog Sr. Johanne Marie første gang kontakt til De Små Søstre med interesse for at indtræde hos dem, men de mente at det endnu var for tidligt og først måtte hun få en uddannelse. Efter opholdet i England tog Sr. Johanne Marie en 2-årig HF og det var især i disse år at tankerne om at

indtræde hos Jesus Små Søstre bed sig fast. I det efterfølgende år, 1980, indtrådte Sr. Johanne Marie hos Jesus Små Søstre.

Over de næste 13 år, boede, rejste og studerede Sr. Johanne mange forskellige steder i verden, fra Grønland til Niger – i 1993 aflagde Søster Johanne Marie sine evige løfter.

Efter at have haft forskellige jobs tog Sr. Johanne Marie i 2005 fodterapeutuddannelse for at kunne gøre en forskel for de svageste i København. Denne uddannelse bruger hun, og har brugt de sidste mange år, på en klinik på Vesterbro, ikke langt fra søstrenes bopæl. En del af Jesus Små østres spiritualitet er at leve enkelt og arbejde ude blandt folk, ikke som en institution men blandt mennesker som de er. På den lille klinik arbejder der udover Sr. Johanne Marie, nogle sygeplejersker, en læge og socialrådgivere.

Det er en åben klinik, alle hjemløse udsatte af forskellig grad kan komme ind fra gaden uden at bestille tid. Ved siden af klinikken ligger et spisested hvor folk ligeledes kan komme ind fra gaden og få et måltid mad. Denne kombination af, at man kan få et måltid, pleje, hjælp og behandling var netop dette Sr. Johanne Marie ønskede, at være noget for nogle, sammen med nogle – relationen i arbejdet, i stedet for ”bare” at sidde på et kontor og have patienter der kommer og går.

Når Sr. Johanne dag efter dag møder, interagerer og behandler de hjemløse får hun utrolig meget tid med de hjemløse, som hun efter mange år kender rigtig mange af og har en relation til. Med behandlinger der varer op mod en time snakker man om mange ting med de hjemløse. "Mange af dem har en tro, og tænker meget over deres liv og deres valg" Men for Sr. Johanne Marie er det behandlingen der er målet, ikke at omvende folk. Det handler om at møde dem med næstekærlighed og behandlingen. Den simple behandling de har behov for rækker utrolig langt for de udsatte. "Jeg havde nok ikke, i første omgang, tænkt at det ville føre til så mange samtaler, at jeg ville opleve så meget godt som jeg gør. Der sker noget smukt i den relation."

Som ung, før sin indtrædelse ved Jesus Små Søstre, i 1980, var Johanne Marie selv meget aktiv i Danmarks Unge Katolikker både på DUKs arrangementer og i DUKs hovedbestyrelse. For hende var DUK et sted hvor man kunne mødes og blandt andet snakke om sit kald. På det tidspunkt var der flere unge, end hende selv, der gik med overvejelser om præste- og ordenskaldet. "DUK var et vigtigt mødested, en platform hvor man kunne diskutere mange ting". Særligt husker Sr. Johanne Marie tilbage på påskeretræterne på Ømborgen og pilgrimsturene til både Taize og Norge med glæde. Det var nogle ture og oplevelser der har bevæget noget i hende.

Har du et godt råd til unge mennesker der måtte sidde derude og måske være i tvivl om deres kald?

"Prøv det af, man skal turde at prøve. Man bliver kun klogere af at prøve det. Uanset hvad svaret bliver.

Så kan man komme videre. Lad være med at tøve. Tillid. Gud er trofast. Det skal nok blive besvaret."

Da vores samtale slutter, går vi rundt i lejligheden og ser de forskellige rum. Vi går ind i deres kapel, et simpelt og enkelt rum med små skamler og bønnebøger ud mod væggene. I den modsatte ende af lokalet fra døren står der et lille alter med et tabernakel ovenpå. Sr. Johanne Marie forklarer lidt om rummet, vi står lidt og betragter det. Vi siger så farvel og går hver til sit. Så hvis du kommer forbi Vesterbro og mangler et sted, en oase, at fordybe dig, så er jeg sikker på at Jesus Små Søstre gerne vil lukke dig ind til en bøn eller bare en snak om livet.

Kirkeskat - hvorfor & hvordan?

“Når jeg ser mig rundt omkring til messen, ser jeg mangfoldigheden i aldersgrupperne i kirken. Jeg ønsker, at dette fællesskab mellem generationer bevares, at det må leve længe, ikke kun for mit vedkommende, men for fremtidens generation, at de kan have et åbent fællesskab, der tager imod dem, når de har brug for det.”

Tri Nguyen, 21 år, studerende.

5 grunde til at vælge en kirkeskatsaftale

1: Du får mere for pengene:

Du får automatisk fradrag i skat for gaver indbetalt via kirkeskat. Det betyder, at for hver 200 kroner du investerer i Kirken, får du ca 54 kroner tilbage fra SKAT, men Kirken får det fulde beløb.

2: Vi kan planlægge aktiviteter:

Kirken kan planlægge aktiviteter i fremtiden, fordi den ved, dit bidrag kommer hver måned, også hvis du er forhindret i at deltage i kollekten under messen næste søndag.

3: Det er nemt for dig:

Du tilmelder dig en gang for alle. Herefter kører dit bidrag helt automatisk via f.eks. Betalingsseer-vice.

4: Du signalerer at vi står sammen:

At være kirke betyder også, at vi står sammen om de ydre rammer. Med din støtte til kirkeskatsordningen udtrykker du din trofasthed over for Kirkens fællesskab.

5: Du gør Kirken stærk:

Din faste indbetaling lægger et fundament, for at Kirken kan gro.

Det anbefales at man betaler 1% af sin årlige indkomst, men det er op til dig selv at bestemme. Lidt beregninger:

Hvis du er på SU og får 5500 kr/md. er 1% af årlige indkomst 50 kr/md. Det svarer altså kun til ca 1,6 kaffe fra 7-eleven mindre, 2 poser matadormix mindre, 1,4 durummenu mindre om måneden eller 1 par sko mindre om året.

Tilmeld dig online:
Indtast dine
oplysninger på
katolsk.dk/tilmeld
så ordner vi resten
for dig.

Hvis du har brug
for hjælp:
Så kontakt kirkeskats-
medarbejder Susanne
Madsen på tlf 33 55 60 56
eller sdm@katolsk.dk

Aflads brevet

myter & fordomme
...om aflad

**"Var det ikke jer med afladsbrevene?",
"Går I ind for pædofile præster?" og
"Er du overhovedet kristen?" er desværre
ikke ualmindelige spørgsmål. Det kan være
udfordrende at være ung katolik i hverdagen.
Men frygt ikke!**

**Denne nye artikelserie - kaldet Afladsbrevet
- sætter fokus på myter og fordomme om Den
katolske Kirke og forholder os til dem.**

En myte om Kirken er, at den går ind for afladshandel. For at forstå denne myte, er det nødvendigt med lidt historisk baggrund. Afladsbreve blev introduceret i middelalderen af Pave Leo d. 10, hvor han mod betaling kunne give tilladelse til at overskride visse kirkelige regler. På den måde kunne man i Skandinavien spise smør i fasten så længe man betalte aflad. I 1400-tallet udviklede afladshandlen sig til en slags køb

af syndsforladelse, og korrupsion og svindel med aflad var udbredt indtil Reformationen i 1536. Afladshandlen var med til at finansiere bl. a. opbygningen af Peterskirken. Dette er historiske kendsgerninger, som man som katolik hverken kan eller skal benægte. Afladshandlen i middelalderen er blot et tegn på, at vores kirke først og fremmest består af mennesker, og at mennesker kan tage fejl.

Betyder det hele så, at Den katolske Kirke ikke er noget værd og ikke har nogen relevans for os i dag?

Selvfølge ikke. Det er vigtigt at være åben omkring fortidens fejltrin, men hvad der er mindst

lige så vigtigt er den efterfølgende reaktion – i Kirkens såvel som i vores eget liv. I dag går Den katolske Kirke som bekendt ikke ind for afladshandel

og har, som i mange andre tilfælde, beklaget hvad der er sket i Kirkens og Guds navn gennem tiderne. Martin Luther, der havde afladshandlen som et af sine kritikpunkter af Kirken, kunne have valgt at reformere Kirken inde fra i stedet for at bryde ud og lave sin egen kirke – noget som er sket mange gange gennem tiderne når Kirken skulle forholde sig til nye problemstillinger.

**Afladshandlen
var med til at
finansiere bl. a.
opbygningen af
Peterskirken.**

Et af problemerne ved afladshandlen var, at den misbrugte skriftemålet (også kaldet bodens sakramente) til at pålægge folk at betale til kirken som bod. Ved skriftemålet får vi

som regel en bod – det kan være at sige undskyld til én, vi har gjort kede af det eller at bede et led af rosenkransen. Betyder Kirkens historie om aflad, at bod er en dårlig ting? Bestemt ikke!

Boden er til for at symbolisere vores anger og velvilje til at gøre det onde, vi har gjort godt igen – det er en enestående mulighed for at imødekomme Guds barmhjertighed og elske ham igen. Vi tror på, at Gud kan bruge denne bod til at gøre synden god igen. Bodsgerninger som svar på Guds kærlighed er godt, så længe det ikke bliver en betaling. For tilgivelse er ikke noget man kan købe sig til – det handler først og fremmest om vores anger og gode vilje til at samarbejde med Gud.

UGANDA

Afrikas perle

af Filip Lazarow

**”Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det:
»Du skal elske din næste som dig selv.(Matt 22, 37-39)”**

Jesus prøver at forklare os, at disse to bud er hele essensen af det kristne liv. Vi er som kristne kaldet til at leve efter disse bud. Senere i Bibelen skriver Johannes inspireret af Helligånden: ”Og dette bud har vi fra ham: Den, der elsker Gud, skal også elske sin broder. (1.Joh 4, 21)”. Dette bibelvers forklarer os, at de to bud Kristus lærer os om, ikke er to forskellige bud, men at vores kærlighed til Gud, skal spejles i vores kærlighed til vores næste. Fredag den 13. September tog jeg og syv andre caritas-brobyggere til

Uganda. Efter en lang flyvetur landede vi endelig i Entebbe - Ugandas tidligere hovedstad. Fra det sekund vores sandaler rørte Ugandas varme og røde jord, startede et nyt eventyr. Vi blev taget varmt imod af vores Caritas-partner Sylvia Mukassa, som skulle fungere som vores guide i dette farverige og smukke land. Hun gav os på førstedagen i hovedstaden Kampala, en introduktion til Uganda og Caritas’ arbejde i landet, som en forberedelse på resten af turen. Sammen med hende skulle vi se Ugandas behov for hjælp, behov for Caritas, og behov for kærlighed.

På denne fantastiske tur oplevede vi mange forskellige folk, med hver deres baggrund, og hver deres forskellige behov. Derfor vil jeg nøjes med kun at beskrive nogle af oplevelserne. Efter at vi havde forberedt os i Kam-

Her ses alle brobyggerne fra Danmark, Sylvia Mukassa længst til højre og vores samarbejdspartnere fra EADEN foran deres hovedkontora.

FAKTA

- i Uganda bor der ca 40 mio

- 80% af befolkningen lever af landbrug

- 27% lever for under 2\$ om dagen.

- ca. 50% af befolkningen er under 15 år.

pala i de første 2 dage, rejste vi øst for Nilen til byen Tororo. Her skulle vi mødes med Caritas Uganda's samarbejdspartner EADEN. De tog med ud til forskellige landsbyer for at vise os den fattigdom som Uganda er ramt af. Vi skulle for en hel dag leve og lave mad sammen med folk i en fattig landsby. Sådan en oplevelse åbner virkelig øjnene for Europæere som os. Fra boligblokke til lerhuse. Fra vandhane til vandpyt. Fra dobbelthager til oppustede maver. De fattige bønder i Afrika man altid hører om, eksisterer i virkeligheden! De lever ikke af McDonald's, og heller ikke af deres børneopsparinger. De lever af hvad de har; nemlig hinanden. Vi fik æren af at møde Agnes, som var en de øverste i landsbyen. Hun præsenterede hele landsbyen for os, og viste os hvordan de levede.

Denne solidaritet han viste, og stadig viser sine børn, er den solidaritet vi viser ved at samle ind til netop landsbyer som Patrick's.

Dette er Patrick fra landsbyen som omtales i artiklen

Her ses er en samling hos et af kooperativerne.
I baggrunden ses en varehus som er støttet af
Caritas Danmark.

*I landsbyen prøvede jeg at lave ris helt
fra bunden, startende med at høste det.
Her ses resultatet!*

De lever ikke 'af brød alene, men af hvert Ord, der udgår af Guds mund (Matt 4, 4)'. Dette kunne ses igen- nem deres livsførelse. De beder ofte sammen, og udviser taknemmelighed til Gud for alt hvad de har. "Men de har jo ingenting!" tænkte jeg, indtil det slog mig, at de har kærligheden til Gud og deres næste. De vil gøre alt for Gud og deres næste. Jeg snakkede med én af de unge i landsbyen ved navn Patrick. Han var i starten af 20'erne og havde 2 børn. For nogle år siden mistede han sin kære far, og valgte derfor at droppe ud af sit drømmestudie, for at tage sig af sine børn. Han fortalte mig, hvor lykkelig han trods alt er for, at hans børn stadig lever og er glade. Derfor er han Gud evig taknemmelig. Denne solidaritet han viste, og stadig viser sine børn, er den solidaritet vi viser ved at samle ind til netop landsbyer som Patrick's. Landsbyer som Patrick's, er ikke kun

afhængige af hinanden, men også af en indkomst. Denne indkomst består primært af salg af råvarer som frugt og grønt, som mændene i landsbyerne høster. Desværre skal råvarerne gå igennem en masse mellemhånd før de når ud til forbrugeren. Det betyder at landmændene ikke tjener særlig godt. Disse landmænd har ikke status nok til at undgå mellemhåndene. Derfor hjælper Caritas - sammen med samarbejdspartnerne - disse landmænd med at samle sig i store 'kooperativer'. Disse kooperativer er forsamlinger af hundredvis af landmænd, som tilsammen udgør en større stemme. Derved kan hver enkelt landmand tjene mere til sin familie.

I løbet af turen var vi ude at besøge to af disse kooperativer. Aldrig har jeg set så mange glade ansigter på én gang. Disse kooperativer er virkelig de fattige bønders store håb. Alle bønderne bød os velkommen

med sang og dans, som bragte et kæmpe smil på vores læber. En ældre dame tog pludselig fat i min hånd, og ville danse med mig, og jeg dansede glædeligt med. Pludselig indså jeg, at al denne glæde skyldes Caritas. At hver eneste krone vi her i Danmark donerer, virkelig bringer glæde hos folk i den anden ende.

“Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig.”

(Matt 25, 40)

Hvis lokalforeninger, sogne eller skoler, er interesserede i at høre mere om turen eller Caritas' arbejde i Uganda, kan I kontakte mig på 26559155 eller lazarow@hotmail.dk. Jeg kommer gerne og holder et oplæg.

Ministrantweekend 2019

Vi ser hver søndag børn og unge i hvide dragter, som hjælper præsten under messen. De kaldes for ministranter. Ministrant betyder *tjener* på latin.

Ministranternes opgaver er oftest at hjælpe præsten under messen, f.eks. gå med røgelsen, ringe med klokkerne under forvandlingen eller holde mitra og stav for biskoppen. Nogle af jer er måske selv ministranter eller kender nogen, som er.

Jeg har selv ministeret i mange år men har aldrig forstået, hvorfor vi gjorde det vi gjorde. Jeg kan huske fra dengang jeg ministerede, at når der blev sunget Halleluja, så var det tid til lysene skulle bæres ud og stilles hen til læsepuljen, hvor evangeliet blev læst op. Det var ligesom 'hintet' til hvad jeg skulle gøre. Og sådan har de fleste ministranter det nok også, derfor havde vi tænkt, at vi ville afholde en ministrat-lejr for alle ministranter i Danmark, som kunne mødes og lære hinanden at kende og være med til nogle sjove aktiviteter. Vi havde planlagt en masse stafet, løb og quiz. Vi havde 49 deltagere fra 13 sogne med, så det var en kæmpe succes og en fed og lærerig oplevelse for både deltagere og ledere.

På næste side kan du læse en vox pop med nogle af deltagerne på weekenden!

**Ministrant-
weekend
Horsens
2019**

VoxPop fra minis

Det har været en sjov weekend. Vi har haft mange fede konkurrencer bl.a. den store ministrantdyst. Jeg har også lært noget nyt, fx. at den hvide ministrantdragt hedder en Alba, som betyder hvid, og at vi har bæltter i 5 forskellige farver, som bruges

til forskellige højtider. Nogle menigheder har endda også blå. Jeg har også lært en masse nye mennesker at kende. Jeg vil helt sikkert gerne med igen og kan klart anbefale andre at tage med, hvis man gerne vil lære mere om at være ministrant!

Jacob, Esbjerg

Ministrantweekend har været super fedt, quizzene om ministrantløbet har været sjove, og jeg har også fået lært en masse nyt, som jeg ikke vidste før.

Det bedste ved weekenden var, at mit hold vandt den store ministrantdyst, Storstranterne! Jeg vil helt sikkert med igen!

Tommy, Hjørring

Det har været en meget sjov og god weekend, det sjoveste var når Tommy blev drillet af Theo. Men den store ministrantdyst har også været rigtig sjov. Jeg har på weekend-

en fået nye venskaber og lært mere om vores fællesskab. Jeg har også lært at bede bordbøn. Jeg vil helt sikkert gerne med næste gang!

Oscar, Hjørring

strantweekenden

Jeg har lært, at messen er inddelt i to dele og de hedder Ordets Liturgi og Eukaristi. Men vi har også lært hvad de ting, vi bruger under messen, hedder. Og hvornår man gør hvad under messen. Det bedste ved weekenden var fællesmessen, hvor

alle var ministranter og havde deres dragter på i kirken. Det var meget fedt. Det har også været nogle hyggelige lege, vi har lavet indtil videre. Weekendens har været en vildt god oplevelse og jeg vil rigtig gerne med næste gang!

Anielka, Odder

Det har været meget sjovt at være sammen med de børn og unge, som også er ministranter. Jeg har lært mange nye ting, fx hvordan man holder lysene rigtigt, bærer korset rigtigt og generelt bare,

hvordan man ministrerer rigtigt. Den sjoveste aktivitet har været hvor vi allesammen ministrerede til fællesmessen. Jeg vil helt sikkert gerne med en anden gang og vil også anbe-

Vuong, Hjørring

Det har været en rigtig sjov weekend, hvor det sjoveste nok har været at få nye venner. Men jeg har også lært en masse nyt, fx hvad de ting, der står i kirken, hedder. Og at et bælte faktisk hedder

et cingulum og at man bruger forskellige farver bælte alt efter hvilken højtid, det er. Så vi har også lært, hvad farverne hedder og hvad de betyder.

Michelle, Hjørring

BIBELN rundt:

Matthæusevangeliet

Af p. Kasper Baadsgaard-Jensen

Et nyt kirkeår betyder også et nyt evangelium, der bliver læst fra om søndagen. 1. søndag i advent begynder vi i år A og det betyder Matthæusevangeliet. Men hvem er Matthæus og hvad er det særlige ved det evangelium? Alle 4 evangelier beretter om Jesu liv, men de gør det fra forskellige udgangspunkter og er skrevet til forskellige målgrupper.

Matthæusevangeliet har nogle særlige historier, som de andre evangelier ikke beretter om. Det er her vi for eksempel finder bjergprædiken, Peters bekendelse hvor Jesus giver Peter nøglerne til himmeriget og missionsbefalingen. Men hvem var Matthæus og hvem er det skrevet til?

I evangeliet bliver det ikke fortalt hvem der er forfatter, så hvem Matthæus egentlig er, ved vi faktisk ikke. Men ud fra teksten og de temaer som bliver nævnt, kan vi se at det nok har været en person med jødisk baggrund og interesse. Derfor er et stort tema

gennem evangeliet opfyldelsen af det gamle testamente og forholdet mellem den Messias, der blev profeteret om og Jesus. Derfor ser man også et af de helt store temaer være Jesus guddommelige natur, altså at Jesus virkelig er Gud. Derfor starter Matthæus også med at opremse Jesus slægt, for at understrege at han virkelig er den Messias, der er ventet.

Evangeliet er højst sandsynligt skrevet efter år 70, hvor templet i Jerusalem blev ødelagt. Evangeliet kan derfor ses som et forsøg på at besvare den krise ødelæggelsen har medført, og som et svar på hvordan fremtiden skulle være. Det som evangeliet foreslår og præsenterer, er noget den jødiske tradition skal videreføre i en jødisk-kristen kontekst.

Mattæusevangeliet følger den samme kronologi og bruger i høj grad de samme historier som Lukas og Markus. Derfor kalder man også disse 3 evangelier de synoptiske evangelier, da de kan sættes op så man kan læse dem samlet og se de følger samme kronologi.

Men hvert af dem har særlige kendetegn. For Matthæus er en af de kendetegn 5 store taler som Jesus holder:

Først har vi bjergprædikenen (kap. 5-7). Her fortæller Jesus hvad det vil sige at være discipel. Heri finder vi blandt andet Fader Vor og saligprisningerne. Saligprisningerne viser et andet billede af hvem der er salige, altså hvem der skal blive frelst. De vender den normale opfattelse på hovedet og giver håb!

Den anden store tale er udsendelsen af de tolv disciple (kap. 10). Det er i denne tale Jesus giver dem instruktioner om hvad de skal gøre og hvordan. Det er både advarsler mod de vanskeligheder de vil opleve, men også med ord om opmuntring til disciplene. Centralt i denne tale er nemlig at de ikke kommer i eget navn, men i Jesu navn.

Så er der lignelserne om himmeriget (kap. 13). Det er forskellige lignelser der alle fortæller om himmeriget og gennem billedesprog forklarer hvordan himmeriget er.

Den fjerde tale kaldes for talen om kirken (kap. 18). Gennem lignelser og tale til disciplene forklarer Jesus hvad deres rolle skal være i det fremtidige fællesskab der skal være, nemlig kirken. De vigtige pointer Jesus giver er ydmygheden og at det ikke handler om den sociale status i samfundet.

Sidst har vi den store tale som handler om de sidste tider og Jesu genkomst (kap. 23-25). Det er i denne tale vi finder barmhjertighedssermonerne, som Jesus fremstiller som de ting vi kan gøre for at møde ham. Altså at vi møder ham i de nødlidende og dem der har brug for hjælp.

Kirkeåret følger en 3 års-rotation, hvor man skifter mellem de forskellige evangelier til søndagens tekster.

År A: Matthæusevangeliet

År B: Markusevangeliet

År C: Lukasevangeliet

Johannesevangeliet læses alle 3 år i påsketiden.

VoxPop

om at leve i den katoske tro i hverdagen

"Jeg har min tro i baghovedet, så jeg bruger den lidt indirekte. Jeg beder også for folk jeg holder af og dem som er i nød."

Aivi, 17
fra Viborg -
SVUK

"Troen giver mig orientering og fokus fx. på de dage hvor jeg har svært ved at stå op om morgen. Jeg beder også Fadervor for at samle mig og på en måde 'lade op'."

Esben, 24
fra Aarhus -
KUK

"Jeg bruger min tro gennem næstekærlighed ved at vise omsorg og hjælpe andre omkring mig."

Ida, 17
fra Århus

"Jeg bruger min tro når jeg beder bordbøn inden jeg skal spise. Jeg har også en lille figur af den hellige familie på mit kontor, som er lige ved siden af min computerskærm. Jeg forsøger at give til andre i form af gode

oplevelser specielt via frivilligt arbejde. "

Lea, 22
fra Frederiksberg
- SMUK

"Jeg bruger troen som mit moral kompas. På den måde perspektiverer jeg troen til hvordan jeg skal handle og agere i min dagligdag."

Tri, 22
fra Aarhus -
KUK

"Jeg bruger min tro, når jeg eller andre har det svært med noget. Jeg bruger også min tro ved at være næstekærlig, troværdig og venlig overfor alle omkring mig. Jeg prøver også så vidt så muligt at bede hver aften."

Victor, 16
fra Roskilde

Efterårslejr 2019

Af Iben Marie Thorsen

Jeg gik over mod uret på Hovedbanegården, hvor alle stod med deres tunge kufferter og våde overtøj. Jeg spottede straks nogle bekendte ansigter i mængden. En stor del havde været med på juniorlejr i sommer.

Toget bumlede afsted og flere steg på, jo mere vi nærmede os Skanderborg. Da vi ankom til Øm, lagde jeg straks mærke til duften af mad. Hien Bui var køkkenchef og der blev serveret den lækreste mad i løbet af dagene.

Hvis man havde lyst, kunne man hjælpe til i køkkenet. Om aftenen legede vi navnelege og fik hilst på dem, vi ikke kendte. Noget, som er anderledes på efterårslejr er, at aldersgruppen er 15-29, så vi var en meget bredt sammensat deltagergruppe.

Morgenen efter blev der serveret morgenmad med nybagte øm-boller og kaffe. Derefter blev vi opdelt i de erfarne og mindre erfarne deltagere. Det gjorde, at niveauet passede godt, og det var nemt at følge med.

Vi mindre erfarne hørte et oplæg af ungdomspræst Kasper Baadsgaard. LUK står for “ledertræning udvikling og katekese”.

Hvad tror vi egentlig på? Og hvorfor tror vi på netop dét, fremfor så meget andet? Der var nogle af de spørgsmål, vi fik arbejdede med på grundkurset. Vi fik også mulighed for at stille spørgsmål, og fik kirkens svar til dem.

Hver dag var der også fysiske aktiviteter, som var planlagt af os deltagere. På den måde kunne vi øve os på at organisere, for det er også en stor del af dét at være leder. Der blev både danset øm-danse, spillet Ultimate og indendørs øm-stratego. Om aftenen var der tilbedelse af sakramentet. Vinterkirken var fuld af levende lys, og Jesu legeme var udstillet. Det var en utrolig god oplevelse. Resten af aftenen gik med at snakke, lege dyreleg og nyde tiden sammen.

Dagen efter fortsatte grundkurset i teologi, og vi lærte om at kunne formidle troen til andre børn og unge. Om aftenen var der "Hien Buis køkkenskole". Her fortalte hun om, hvordan man laver mad til mange mennesker og hvilke ting man skal have på plads inden man kaster sig over kokkerierne. Efter det skulle vi afprøve at lave budget, madplan osv.

Det viste sig at være meget sværere end forventet. Bordene flød med sammenrullede papirlapper og blyanter i alle regnbuens farver. I vinterkirken blev der fejret messe hver dag. Sommerkirken er i gang med at blive renoveret, så den forhåbentlig snart kan bruges året rundt. Mandag skulle vi tage afsked med 15 deltagere. Man kunne nemlig selv vælge, om man ville være med i 2 eller 5 dage.

Så fik vi besøg af Søster Susanne. Hun er Sankt Joseph-søster og bor på kloster i Nordsjælland. Her arrangerer hun retræter og hjælper folk med deres åndelige liv og relation til Gud. Vi lærte om anderledes måder at bede på, blandt andet med en kaffekop og et maleri. Natur-meditation blev også afprøvet i det skønne midtjyske landskab. Om eftermiddagen kom to søstre fra kærlighedens missionærer.

Moder Teresa grundlagde ordenen med visionen om at hjælpe de fattigste af de fattige. De fortalte om Moder Teresas liv og om hendes kald til Gud. De fortalte også om hverdagen på Nørrebro, hvor de hjælper hjemløse.

Tirsdag fik vi afsløret DUKs årstema 2020. Vi fandt på ideer til arrangementer i DUK og i lokalforeningerne, der passede til årstemaet. Så forhåbentlig kommer der snart flere arrangementer i din menighed. Der blev

også holdt oplæg om hvordan man er en god leder. Tirsdag var sidste aften, og Asta og Sina stod for et hyggeligt program. Der var konkurrencer, bagedyst og quiz. Vi endte med at se gyserfilm til langt ud på natten. Onsdag skulle vi hjem. Vi fik ryddet op, fejret messe, og så gik turen ellers hjemad. Det var 5 skønne og lærerige dage.

Kom med næste år!

Ægteskab med en ikke-troende

Af Kathrine og Niklas Rendboe

Det kan være svært at gifte sig uden for sin egen tro. Hvis man deltager i et stærkt fællesskab såsom Kirken, kan man ikke undgå, at mange af ens holdninger, beslutninger og fordomme er formet af den, og derfor opstår der nemt konflikter, når man skal forme resten af sit liv sammen med en, som har sit eget livssyn med fra andre fællesskaber. Alligevel gifter de fleste katolikker i Danmark

sig med ikke-katolikker. Katolikkerne lader sig ligesom alle andre lede af kærligheden, og den er ofte ligeglad med tro. I vores ægteskab er Kathrine katolik, og Niklas er ikke-troende. Vi har været i gift i tre år og har en søn, Calvin, på et år. I denne artikel vil vi fortælle lidt om, hvordan vi håndterer vores troforskelle i vores unge ægteskab.

Vi ved, at den anden tænker

Det kan lyde dumt, selvfølgelig kan andre mennesker tænke. Men prøv at huske, når du bliver vred, fordi du tænker på nogen, som gør noget skadeligt og dumt uden nogen god grund. Så tænker du måske, at de har skyllet hjernen ud i toilettet. Men det hjælper ikke noget at tænke sådan om sine nærmeste. Alle mennesker prøver at finde mening i livet og at bygge et verdensbillede, som hænger sammen på alle leder og kanter. Det er hårdt arbejde at opbygge et livssyn. Hvis din kæreste har en uforståelig holdning, er det måske fordi den hænger sammen med et stort net af holdninger og værdier, som giver mening til din kærestes tilværelse. Derfor nytter det ikke noget at forhåne eller affeje den ene lille mærkelige holdning. Man må prøve at forstå, hvordan ens nærmeste tænker over verden helt generelt, og så virker den ene holdning sjældent latterlig.

Man behøver ikke altid have det bedste argument

I vores ægteskab kan vi godt lide at diskutere. Det har vi lært derhjemme, i skolen, i gymnasiet og på universitetet. Særligt Niklas, der har læst filosofi på universitetet, kan få en diskussion ud af hvad som helst. Derfor er det vigtigt at huske følgen-

de: Bare fordi man ikke kan komme på et godt argument for sin holdning, eller ikke har lyst til at diskutere, betyder det ikke, at man tager fejl. Nogle gange har man glemt den gode forklaring på, hvorfor man tror som man gør, nogle gange hænger det sammen med resten, af det man tror. Hvis andre vil vide, hvorfor man tror, som man gør, må man nogle gange bede dem spørge pænt i stedet for at diskutere.

Fravær af tro behøver ikke være modstand mod tro

Der er så meget at være uenige om med folk af anden tro. Derfor prøver vi at undgå uenigheder, hvor de ikke behøver at være. For eksempel er vi blevet katolsk gift, og vores søn er katolsk døbt. Det kunne jo godt have været et problem for Niklas, der tror på individets frihed til at vælge selv. Men Niklas har ingen tro, der siger, at vores søn ikke må blive døbt, eller at han selv ikke må blive kirkeviet; og han tror ikke at dåben forhindrer nogen i at vælge selv. Omvendt taler Niklas ikke som en kristen, hverken når han taler til Calvin eller Kathrine.

Calvin kommer til at vokse op mellem begge måder at tænke og tale på, ligesom vi alle gør det her i Danmark, hvor katolikkerne er i undertal. Vi har oplevet fra alle mulige sider, at der er så meget kærlighed til vores søn, og derfor er det dejligt, at vi ikke behøver at afskære ham fra fællesskabet, bare fordi hans forældre har forskellig tro.

Vi deltager i hinandens fællesskaber

Der er mange måder, hvorpå man kan forholde sig til andres tro og fællesskaber. I vores ægteskab deltager vi, og får den andens livssyn helt ind på livet. Både Calvin og Niklas deltager på DUK-lejre og arrangementer sammen med

Kathrine. Og Kathrine er med i organisationen, FN-Forbundet, som beskæftiger sig med international politik, selvom dette ikke er hendes store passion. Ved at deltage i hinandens fællesskaber, lærer man, hvad det handler om. Når man forklarer en ikke-troende, at man tager på lejre, hvor man beder til Gud hver dag og laver aktiviteter med religiøse temaer, så synes de ofte, at det lyder vildt mærkeligt. Niklas er vant til det, og da han først havde prøvet, syntes han ikke, at det var mærkeligt overhovedet.

Alt i alt, vil vi sige, at man kan undgå en masse konflikter ved at være nysgerrig på hinanden og lære, hvordan ens kæreste finder mening i fællesskab og værdier.

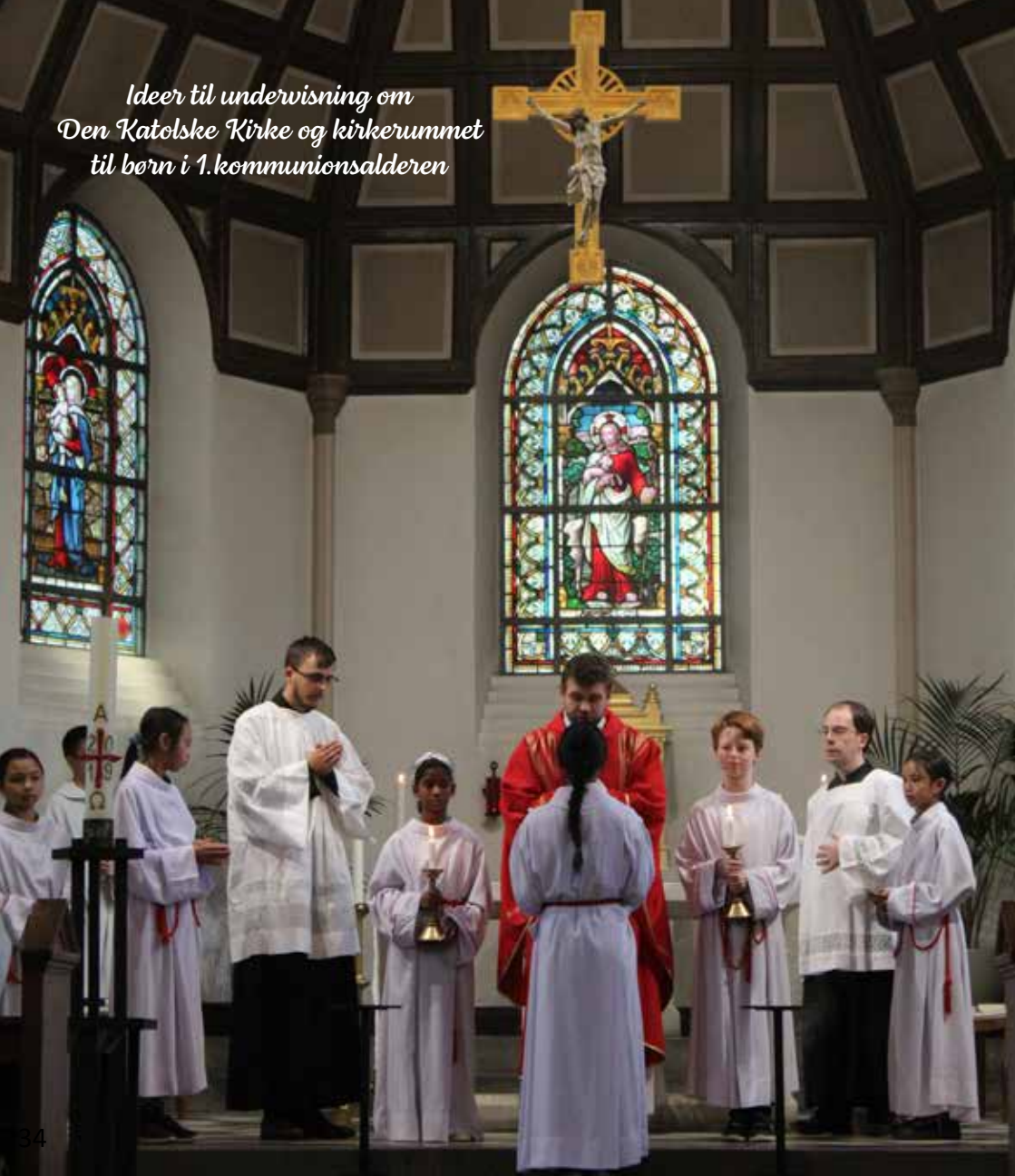

Ideer til katekesen

Kend din kirke

Af Mary Lassen

*Ideer til undervisning om
Den Katolske Kirke og kirkerummet
til børn i 1.kommunikationsalderen*

Der findes mange ting i vores kirkerum, der er vigtige for forståelsen af Den Katolske Kirke, messen og sakramenterne. Tag børnene på en guidet tour eller lav en skattejagt med forskellige poster.

Før du går i gang med aktiviteten, kan du snakke med børnene om kirken som bygning og indretningen af kirken.

Kirker er som bygningstype en stor del af vores europæiske kultur. Derfor er det vigtigt at forstå hvorfor en kirke ser ud som den gør.

Rent historisk var de første kristne kirker bygget så de netop skilte sig ud fra romerske templer. De var en tilpasning af bygningstypen basilicaen, som var en offentlig forsamlingshal for handelsfolk og diplomater. Basilicaen er karakteriseret ved inddeling i midter-skib og sideskibene – det er herfra at de traditionelle kristne kirker har arvet denne inddeling.

Senere tilføjedes tværskibe, så grundplanen kom til at ligne et kors. Det er ikke alle kirker, som følger disse traditionelle "skabeloner" i deres udformning.

Mennesker har gennem århundreder bygget smukke kirker, og udsmykket dem for at vise at her tilbyder de Gud. Vi har forsøgt at skabe kirkerum som de bedste rammer om en religiøs oplevelse.

Tal f.eks. med børnene om at vi bygger og udsmykker vores kirker så de ser helt anderledes end boliger eller skoler. Det er for at vise at det er et vigtigt rum, hvor der ikke foregår "kedelige hverdags-ting" men hellige handlinger, der er vigtige for os.

Idéer til samtale med børnene om kirkens indretning:

- Hvad synes I er flot i jeres kirke? Børnene kan evt. tegne det som de synes er flottest.

- Er kirken et rum hvor det er nemt at koncentrere sig eller ej? Hvorfor?

- Tal om hvordan kirken er møbleret, f.eks. hvordan bænkenene vender, så alt opmærksomheden rettes mod alteret. Hvorfor er alteret så vigtigt?

- Har kirken grundplan af et kors? Hvorfor er korset vigtigt?

- Kirken er (oftest) indrettet, så man kan holde en procession fra indgangen og op til alteret. Man holder ellers normal procession (eller optog) for en vigtig eller magtfuld person f.eks. en konge. Når vi bærer korset ind i en procession gennem kirken viser vi at Jesus er vores konge.

- Er din kirke måske indrettet så meningsheden sidder i noget der nærmer sig en cirkel eller vifteform? Det kan være, at arkitekten har prøvet at fremhæve det fælleskab vi har med hinanden som troende, med kristus i centrum.

- Hvorfor hedder den del hvor meningsheden sidder skibet? Skibet er symbolet på menneskers rejse gennem livet til en sikker havn. Hvor møder vi ellers et skib i Bibelen? (F.eks. når vi møder disciplene, som er fiskere.)

- Hvorfor hedder det først rum i kirken våbenhuset? I gamle dage var det almindeligt at gå med våben, fx sværd. Når man kom i kirke lagde man våbenene fra sig inden man gik ind. Kirken er et rum for fred, man lægger våbenene fordi ingen skal slås inde i Guds hus. Hvilke våben skal vi, i overført betydning, lægge i våbenhuset før vi går ind? Hvordan slutter vi fred med hinanden inden vi går i gang med eucharistien?

Aktivitet:

Lav poster forskellige steder i kirken:

DØBEFONT
TABERNAKEL
VIEVAND
SKRIFTESTOL

ALTER

DEN EVIGE LAMPI

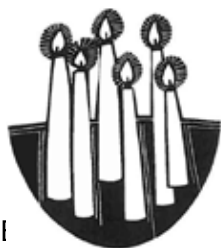
KRUCIFIKS

KORSVEJEN

LÆSEPULTEN

MARIA ELLER

ANDRE HELGENSTATUER

1) Find de ting, der skal være poster (fx DØBEFONT)

2) Tag et billede af hver ting

3) Sæt navn og evt. beskrivelse på hver post.

DØBEFONT:

Et kar anbragt på en sokkel, hvorover dåben foretages. I gamle dage var døbefonte store, fordi dåben foregik ved neddykning.

4) Barnet/holdet skal besvare et spørgsmål (fx Hvad hedder denne? Eller hvad bruges denne til?)

5) Barnet/holdet får et billede, som skal hjælpe til at finde den næste post. Når alle svar/poster er fundet, kan der være en lille præmie.

I Den Katolske Kirke bruger vi vores sanser til at gøre ting mere nærværende. Ved nogle af posterne, kan du gøre brug af sanserne og kroppen f.eks.:

Mærk vandet ved vievandskaret

Smag usyret brød eller vin ved alteret

Lugt til krisam ved døbefonten eller røgelseskorn ved læsepulten

Hør musik eller en bøn ved skriftestolen

Mærk hvor tung messebogen er

Tænd et lys ved en af posterne

Ved et krucifiks eller korsvejen: Prøv hvor længe børnene kan holde armene udstrakt vandret i skulderhøjde.

God fornøjelse!

Godt Nytår!

Vi har alle brug for rammer. Tidspunkter vi skal op og i seng. Hvornår vi har undervisning og hvornår vi har pause. Men vi har også brug for større rammer. F.eks. vores fødselsdag eller andre særlige mærkedage i vores liv. De kommer igen hvert år og giver vores liv nogle rammer.

Sådan er det også med kirken. Og nu begynder det hele forfra igen. For hver december begynder et nyt kirkeår – det vi kalder det liturgiske år. Vi starter med advent og forbereder os på at fejre jul, på at fejre at Gud blev menneske.

Men det er jo det samme hvert år. Ja, det er det samme hvert år og så alligevel ikke. For selv om vi kender læsningerne i kirken og de salmer der bliver sunget, så har vi ændret os siden sidst. Vi er blevet et år ældre og derfor er det ikke længere det samme.

Vi opdager nye ting i læsningerne, lægger mærke til andre ting eller forstår måske bedre hvad det er præsten siger om teksterne fra Bibelen.

Af p. Kasper Baadsgaard-Jensen

Og det er en meget vigtig ting. For vores tro skal udvikles ligesom alt andet i vores liv. Vi har brug for at vores tro vokser sammen med resten af os. For troen er en levende ting, ligesom os selv. Vi skal passe og pleje os selv, spise sundt og dyrke motion, så vores krop har det godt og vokser som den skal. Det samme skal vi gøre med vores tro.

Og det hjælper kirkeåret os med. Når vi har advent og faste er der et særligt fokus på forberedelse og bøn. Når vi fejrer jul og påske handler det om de helt særlige ting Gud har gjort for os, og vi viser vores taknemmelighed ved at holde store fester i kirken.

Og hvert år er det de samme fester. Men hver gang vi er med, så opdager vi nye ting og vokser lidt mere i vores tro og i vores forhold til Gud. Så når du sidder i kirken til jul, så læg mærke til hvad der er nyt, hvad du ikke så eller hørte sidste år.

“For selv om vi kender læsningerne i kirken og de salmer der bliver sunget, så har vi ændret os siden sidst.”

**6.-9-
KLASSES-
WEEKEND**

**PÅ
ØMBORGEN
NOVEMBER
2019**

Mød en DUK'er

Hvad hedder du?

Jakobine

Hvor kommer du fra/hvilket sogn?

Oprindeligt er jeg fra Fredericia,
men nu bor jeg på Amager

Hvilke sprog kan du?

Dansk, engelsk, spansk og tysk

Hvad er din yndlingsting, du har derhjemme?

Min radio

Hvad er din bedste katolske oplevelse og hvorfor?

At overvære hvor rørte og begejstrede folk blev over at se paven i Panama. Folk skubbede og maste hinanden for at komme tættere på.

Hvilke sakramenter har du modtaget?

Dåben, i. kommunion, firmelse & skrifte

Hvad glæder du dig mest til ved at være chef på 1. kommunionsweekendøst?

Til at møde en masse nye, søde børn. Jeg har aldrig deltaget på en sakramentalweekend på Sjælland, så det bliver rigtig spændende!

Hvad er det bedste ved at være leder?

At være med til at lave en god uge for en masse børn og unge sammen med sine gode venner

Har du noget du vil sige til andre katolske børn og unge?

Gør dit for at opretholde dit katolske fællesskab så længe som muligt. Det gør alting meget sjovere og lettere!

Advents-challenge

Advent handler om at vente på Herrens fødsel, så lad os bruge tiden fornuftigt. Jeg har lavet en lille udfordring - tror du, du kan gennemføre den?

Hver dag i december skal du gå i forbøn for andre. Det betyder, at du skal bede for andre. Prøv så vidt muligt om du kan bede for en ny person hver dag. Du kan eventuelt tænde et lys for nogle næste gang du er i kirke. Når du har bedt for andre, kan du farvelægge det felt som hører til datoen.

Når du har bedt d. 1. december, skal du udfylde feltet "B1" med en gul farve. Den 2. december farver du feltet "B2" med den gule farve osv.

Advent handler også om at sige tak for alt hvad vi har fået. Du skal derfor også sige tak, for de ting du er taknemmelig for.

Hver dag skal du sige mindst ét tak til enten Gud, dine forældre eller en anden og farve det tilsvarende felt med blå farve. Siger jeg f.eks. tak til min mor, fordi hun hjælper mig med at gøre rent på mit værelse d. 3. december, så jeg farvelægger feltet "T3".

Når du farver de sidste felter d. 24. december har du en tegning. Når du har farvet den færdig og venter på at I skal danse om juletræet eller på at gæsterne kommer, så kan du farve felterne uden tal.

Kan du se hvad det forestiller?
Send gerne et billede af din tegning til zofia@duk.dk

Af Lea Uhlott Noval

Krea-hjørnet

Freddy Edderkop

Af Asta Kløve Kranich Wiuff

TIP:

hvis du er heldig kan du få din mor eller far til at læse historien op, imens du sidder og klippe-klistrer. Se næste side...

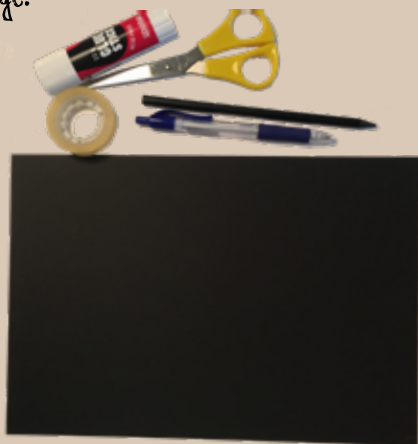
Hallojsa! Senere i bladet vil du støde på historien om Freddy Edderkop. Freddy er en edderkop, som lever på et kloster i Norge.

En dag hopper han ned i Søster Agates slør og bliver taget med rundt på klosteret.

Her har du mulighed for at lave din helt egen Freddy

Edderkop, som du kan hænge op eller gemme i dine forældres seng...

Du skal bruge:

En saks

En blyant

Tape, lim eller limpistol

Karton - sort eller anden farve

Glimmer, falske øjne og andet sjovt du kan finde i huset!

Start med at tegn kroppen og benene på et sort stykke papir

Tilføj så mange detaljer du kan finde på! Jeg har tilføjet et kors, som jeg har klippet ud af normalt hvidt papir og farvet med tusch, lidt glimmer og to øjne som jeg også har lavet. Du kan også lavet et spindelvæv til din edderkop.

Klip kroppen og benene ud

Vend kroppen om og lim benene på.

Vidste du at en edderkop faktisk har otte ben?
Ham her har mistet to...

Børnehistorie: Uddrag fra

Freddy Edderkop

Oversat af Theresa Starzynski

Kære barn, Ved du hvad en nonne eller munk er? Ved du hvordan de går klædt, hvad de laver hele dagen, hvorfor de vælger at leve i et kloster, hvad et kald er, hvorfor de ikke gifter sig, hvorfor de deler det de har med hinanden, hvordan man bliver nonne og hvorfor de er så vigtige for dig og mig og for hele Kirken? Få svarene af Freddy Edderkop – han bor nemlig i et kloster!

- uddrag af forord af Bernt Eidsvig - Norges biskop

Søster Agates slør

Der er jo ikke så mange der besøger mig her i kapellet, men søstrene kommer flere gange om dagen, både alene og sammen. Først troede jeg, at de bad hele tiden. Men nej, jeg tog virkelig fejl! En dag sprang jeg ned på sløret af søster Agate, og jeg skal love dig for, at jeg oplevede noget spændende.

Hvad? Ved du ikke hvad et slør er? Åh, jeg glemte helt at forklare, at søstrene og brødrene går med lidt anderledes tøj, end det vi er vant til. Det er ikke sådan, at man har noget særligt tøj på, for at kunne bo i et kloster, men det har mine søstre. De går nemlig i lange, hvide kjoler. Rundt om livet har de et bælte, hvor der hænger en lang rosenkrans. Det er en bønnekrans.

Desuden går de også med noget der hedder et skapular. Dette hænger ned som et gardin foran og bagpå kjolen. Før i tiden, har bedstemor fortalt mig, var skapularet et forklæde som skulle beskytte dragten, men i dag tager de gerne et forklæde udenpå skapularet, for at skåne det. Mine søstre har også et sort slør, et langt slags tørklæde, på hovedet, og det var i dette slør, på Søster Agates hoved, det lykkedes mig, at hægte mig fast.

Den første dag, jeg sad i sløret, gik vi – eller rettere sagt søster Agate gik – gennem et stort rum med bøger. Jeg tror man kalder det et bibliotek. Jeg var henrykt, for vi edderkopper synes at biblioteker er sjove. Der er så mange bøger at gemme sig bag, ser du gemmeleg er sååå sjovt! Jeg vil sige, at dette var et stort bibliotek! Der var ikke bare bøger i to store rum, men derudover var der også bøger i gangene. Det tog næsten pusten fra mig, og jeg strakte hals fra sløret, hvor jeg sad, for at se om nogle af mine slægtninge også var der.

Jeg så ingen. Måske havde de gemt sig, for der sad nemlig en søster derinde som læste og noterede. Dét irriterede mig! For jeg ville så gerne møde min familie. Men i stedet for at blive sur, valgte jeg at lægge mig helt fladt ned på toppen af sløret, så søsteren ikke skulle få øje på mig. Det var måske ikke nødvendigt, for hun sad og læste en meget interessant bog og lagde næsten ikke mærke til os. Vi gik videre gennem en korridor.

”Freddy Edderkop” er skrevet af

sr. Ane-Elisabeth Røer OP. Hun har siden 1994 været dominikanersøster ved Santa Katarinahjemmet i Oslo og har hovedfag i filosofi. Der findes i alt 3 bøger om Freddy, men kun på norsk. Du kan købe dem på Sankt Olavs forlags hjemmeside stolavforlag.no.

Idet vi passerede en dør, hørte jeg en stemme som sagde: ”Vi be’r ikke bare i kapellet! Alt hvad vi gør, skal være bøn! Ja, selv opvasken! Det skal være en tjeneste for Gud, et offer for Ham.” Du kan tro, at jeg blev nysgerrig. Bedstemor har nemlig fortalt mig om Gud, og siden da, har jeg altid haft lyst til at vide mere. Og så sad jeg her, i et slør, i en korridor, mens de snakkede om Gud i rummet ved siden af. Jeg må indrømme.... Der er noget ved mig, som ikke er helt godt. Jeg er nemlig så ufattelig nysgerrig! Og nu var det SÅ vigtigt for mig, at høre mere af samtalen derinde, at jeg begyndte at hoppe op og ned og hive i søster Agates slør. Hun mærkede ikke noget – jeg er nemlig en meget lille edderkop – og gik videre. Men pludselig ringede søster Agates telefon, og hun standsede. Jeg kikkede mig hurtigt rundt, gled ned fra sløret, sneg mig ud af døren, og krøb ind i en sprække. Endelig kunne jeg, Freddy Edderkop, lære mere om Gud...

Panik i noviciatet

Inde i rummet sad der flere søstre rundt om et bord. Det så ikke ud til, at de spiste, for der stod bare en vandkande og et glas på bordet. En af dem snakkede meget, mens de andre lyttede og nikkede. Jeg satte mig helt stille ved døren, fordi jeg var bange for, at miste min søster Agate af syne. Det ville nemlig ikke være så let for mig at finde tilbage til kapellet igen. For, forstår du, jeg er ikke altid så lydig, og det var første gang, jeg var udenfor kapellet.

”OK!” sagde søsteren. Hun var helt tydeligt læreren ”Bøn er ikke bare ord! Det er selve livet! Vi ER bøn, når vi giver vores liv til Gud og lader Gud bo og virke i os.” Søsteren, som snakkede, trak vejret og fortsatte forklaringen. ”Vi er her ikke, for vores egen skyld! Vi er her, fordi Gud ønsker det af os, og fordi Han ønsker at blive kendt af mennesker GENNEM os!” Hun tog en slurk af vandet. ”Vi er Hans sendebud, Hans redskab! Og derude – hun pegede mod vinduet – venter én, vi endnu ikke kender. Der venter én som har brug for os.” Det var tydeligt, at det var svært at forklare dette, for søsteren tog endnu en slurk af vandglasset, og tørrede sig i panden. ”Vi er her, for at bringe Guds kærlighed til menneskene, hvordan vi skal få det til at ske, ved vi måske ikke. Men det er derfor vi er her, hverken for mere eller mindre.”

Jeg sad og funderede over dette, da jeg pludselig hørte et skrig ”NEEEEEJ! En EDDERKOP!” Jeg så mig hurtigt rundt. Ih, hvor dejligt, så møder jeg nogen fra min familie, lige her! Ikke før jeg havde tænkt tanken, forstod jeg, at edderkoppen det var mig... ”Jeg hader bare EDDERKOPPER!” hylede søsteren, mens en anden begyndte at le. ”Den er da så lille!” fniste hun. Jeg har aldrig helt forstået, det der med ikke at kunne lide edderkopper,

men denne gang havde jeg ikke mulighed for at tage denne diskussion op. En af søstrene havde allerede en bog i hånden, og den så tung ud. Jeg pilede over gulvet for at finde mig et gemmested, men der var ben overalt. "FÅ DEN VÆK!" skreg den rædsels-slagende søster. Også jeg var bange nu. Jeg drønedes hid og did som en hvirvelvind og overalt var der fødder, der prøvede at trampe på mig. Da jeg begyndte at pile op over boghylderne, blev det virkelig vanskeligt.

Flere søstre prøvede at slå efter mig med bøgerne. "Jeg troede bøger skulle læses!" råbte jeg fortvivlet, men de forstod ikke hvad jeg sagde.

Akkurat lige da en tung bog kom farende, åbnedes døren, og jeg så min elskede søster Agate. Bogen var kun nogle millimeter fra mig. I panik satsede jeg og hoppede alt hvad jeg kunne mod det herlige slør. Mens jeg svævede der, hørte jeg nogen råbe "PAS PÅ VANDGLASSET" og det næste jeg hørte var et plask og et skrig. Jeg krøb hurtigt op under sløret, for der var så pjaskvådt, at det var helt umuligt at være nogle steder, uden at blive våd. Derefter blev døren lukket igen, og jeg pustede lettet ud.

Søster Agate snakkede stadig i telefonen "Det var bare noviciatet," sagde hun "Heldigvis har vi novicer, men at de skal lave sådan et postyr for sådan en stakkels edderkop, det er jo lidt i overkant. Jeg må desværre lægge på, for jeg må skifte tøj!"

Selv var jeg fuldstændig rystet efter postyret, men nu var jeg i sikkerhed, og søster Agate anede ikke, at jeg var der. Til alt held passerede hun kapellet, på vej til sit værelse, og jeg skyndte mig at hoppe af og smygge mig ind og kravle op i mit trygge hjørne.

...læs med videre i næste nummer af Gloria

TIP EN

1. Hvilket arrangement afholdes inden kirkeåret er omme i DUK?

- a.** Førtekommunionsweekend
- b.** Årsmøde
- c.** Sommerlejr

2. Hvad går adventsudfordringen ud på?

- a.** At få tiden til at gå hurtigere så der ikke er så længe til jul
- b.** At sige tak og at huske at bede for andre
- c.** At lave en gave til julemanden

3. Hvad står forkortelsen "LUK" for?

- a.** Ledertræning, udvikling og katekese
- b.** ledertræning, undervisning og kald
- c.** ledertræning for unge katolikker

4. Hvilket arrangement har dem der er med i denne udgaves voxpop deltaget på?

- a.** LUK
- b.** Luciaoptog
- c.** Ministrant weekend.

5. Hvad fortæller Jesus i bjergprædiken i Matthæusevangeliet?

- a.** Hvorfor vi skal gå op af et bjerg mindst en gang i vores liv
- b.** Hvad det vil sige at være en discipel
- c.** Hvordan vi kan hjælpe andre

6. Hvad tænker personerne på forside billedet på?

- a.** De beder for andre i verden
- b.** Computerspil og mobiler
- c.** Kaffe og kager

7. Hvilket evangelie læses alle tre år i påsken?

- a.** Johannesevangeliet
- b.** Lukasevangeliet
- c.** Matthæusevangeliet

LEVER

8. Hvad kan man tolke af afladshandel i middelalderen?

a. At vi nogle gange må hoppe over hvor gærdet er lavest

b. At vi gennem tiden er blevet meget klogere og bedre katolikker

c. At vi alle blot er mennesker og laver fejl

9. På hvilken side i bladet kan du for første gang læse om Freddy Edderkop?

a. side 20

b. side 52

c. side 45

10. Hvorfor kan man ikke sige at hvert liturgisk kirkeår er det samme?

a. Det kan man ikke fordi vi, som individer vokser og bliver ældre. Vi forstår, ser, hører nye ting.

b. Det kan man ikke fordi kirken ikke benytter de samme læsninger og salmer, men benytter nye hvert år.

c. . Det kan man også godt

11. Hvilket land var Fillip nede at besøge med Caritas?

a. Kenya

b. Uganda

c. Mozambique

12. Hvad bruges en bodsgerning til?

a. Gud bruger den som betaling for de fejl man har begået

b. Gud bruger boden som hjælp til at gøre synden god igen

c. Først når man har lavet et bestemt antal bodsgjerninger kan man blive tilgivet af Gud

13. Hvem afholdt køkkenskole på LUK?

a. Hien Bui

b. Kasper Baadsgaard

c. Lea Noval

F a r v e l æ g
Jesusbarnet i krybben

Katolske jokes

You've heard of Elf on the Shelf,
now get ready for

"You are the salt of the earth"

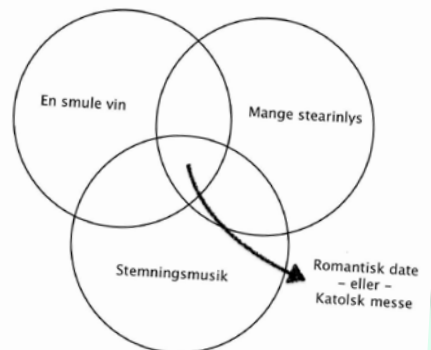

Jesus: En af jer vil forråde mig

Discipline:

5 year old me learning not everyone is
catholic

følg & post!

#dukliv

HUSK AT SPØRGE ANDRE - DET' GO' STIL.

Gloria støttes af:

Hilfswerk für den Glauben

**bonifatius
werk**